

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

Піддослідні щурі, яким моделювався важкий ступінь клітинного зневоднення отримували як пиття 1,2% гіпертонічний розчин кухонної солі, а як їжу – гранульований комбікорм. Сублетальний ступінь клітинного зневоднення досягався за 30 днів досліджу. По завершенні терміну досліджу декапітацію щурів проводили під ефірним наркозом через 3, 15, 24 та 45 діб після операції відповідно до стадій репаративного остеогенезу.

На 3 добу після нанесення дефекту в міжвідламковій зоні визначається великих розмірів гематома. Спостерігається уповільнене формування грануляційної тканини, зменшується кількість секретуючих фібробластів та макрофагів, що веде до уповільнення формування фібронетикулярної тканини. Через 15 діб відбувається уповільнене формування кісткових трабекул та їх осифікація, про що свідчать зміни інтенсивності забарвлення новоутворених трабекул. Через 24 доби експерименту в регенераті відмічається різке зниження вмісту пластинчастої тканини. Виявляються залишки фібронетикулярної тканини, що є не характерним для даної стадії репарації. На межі з материнською кісткою помітні ділянки розривів. І лише на 45 добу дефект повністю заповнюється новоутвореною кістковою тканиною. У ділянках компактної речовини, яка прилягає до перелому відмічається інтенсифікація процесів внутрішньої перебудови

Отже, при клітинному зневодненні важкого ступеня спостерігається тенденція до збільшення площі грануляцій, що свідчить про уповільнення формування фібронетикулярної і грубоволокнистої, а в подальші терміни спостереження – і пластинчастої тканини.

ВПЛИВ ГОСТРОЇ ТА ХРОНІЧНОЇ ГІПОКСІЇ НА СТРУКТУРУ НЕРВОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ГОЛОВНОГО МОЗКУ

Ладика Т.М.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. В літературі широко висвітлено питання про вплив гіпоксичної, зокрема, висотної гіпоксії на будову центральної нервової системи. Багато авторів не тільки детально описали морфологічні зміни нервової системи при гострій гіпоксії і встановили, що вони залежать як від ступеня і тривалості кисневого голодування, так і від часу переживання тварини після впливу гіпоксії.

Мета роботи. Метою нашої роботи було вивчення змін нервової тканини головного мозку у тварин і вивчення цих структур у процесі поступової тренування до наростаючої висотної гіпоксії.

Матеріали і методи дослідження. Був проведений аналіз літератури, особливо робіт, які проводилося безпосередньо над лабораторними щурами.

Результати. На підставі вивчення та аналізу даної тематики можна зробити висновок про те, що переривчаста тренування щурів в умовах барокамери викликає стійку адаптацію до гіпоксії.

Висновки. Дані підтверджують відоме з літератури положення про те, що одним з вірогідних механізмів адаптації до гіпоксії на молекулярному і клітинному рівнях є активація синтезу нуклеїнових кислот і білків. Також було виявлено, що багато нейрони кори мають ознаки, що вказують на підвищену функціональну активність ядра і ядерця.